

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΛΙΤΣΑ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΚΟΛΙΤΣΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ-ΠΡΑΚΤΙΚΟ_compressed
(1).pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΚΟΛΙΤΣΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ- ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ΗΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ_compressed.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

16/03/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΚΟΛΙΤΣΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ-ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ΗΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ_compressed (1).pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

26/03/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΠΕΔΙΟ Α2 Εκπαιδευτικός: ΚΟΛΙΤΣΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ06, ΚΟΛΙΤΣΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, Δ/ντρια του 9ου Δημοτικού Σχολείου Βέροιας, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α2: Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α2 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Αγγλικά, Αγγλικά ΣΤ' Δημοτικού – Unit 6: "Jobs" (ebooks.edu.gr, Section 6, lesson1, "talking about jobs and careers",σελ.62-63, Workbook σελ.49-52). Συμπληρώνεται με σύγχρονα επαγγέλματα που ενδιαφέρουν τα παιδιά (YouTuber, Game Developer, Content Creator). 2η Διδασκαλία: Αγγλικά,Αγγλικά ΣΤ' Δημοτικού – Unit 6: "Jobs and careers" (ebooks.edu.gr, Section 6, σελ.64-65, Workbook σελ.53-55). Συμπληρώνεται με σύγχρονα επαγγέλματα που ενδιαφέρουν τα παιδιά (YouTuber, Game Developer, Content Creator). Από τη συνεκτίμηση των δύο παρατηρήσεων διδασκαλίας, του σχεδιασμού των διδακτικών παρεμβάσεων, των παιδαγωγικών επιλογών, των διαφοροποιημένων πρακτικών, των στοιχείων διαμορφωτικής αξιολόγησης, καθώς και των τεκμηρίων του αναστοχασμού και

της αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού, προκύπτει μια συστηματική, συνεκτική και επιστημονικά τεκμηριωμένη παιδαγωγική πρακτική υψηλού επιπέδου. Η εκπαιδευτικός δεν περιορίζεται στη διατήρηση μιας ομαλής και πειθαρχημένης τάξης, αλλά συγκροτεί ένα ασφαλές, δημοκρατικό, μαθητοκεντρικό, συνεργατικό, συμπεριληπτικό και γνωστικά ενεργοποιημένο μαθησιακό περιβάλλον, στο οποίο η διαχείριση της τάξης αποτελεί οργανικό μέρος του διδακτικού σχεδιασμού. Παράλληλα, αναδεικνύεται υψηλού επιπέδου ικανότητα αναστοχασμού, καθώς οι παιδαγωγικές επιλογές συνδέονται με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και ανάγκες των μαθητών, αξιοποιούνται δεδομένα από τη μαθησιακή διαδικασία και διαμορφώνονται επόμενα διδακτικά βήματα με βάση τα δεδομένα αυτά. Η κρίση «Εξαιρετικό» δεν στηρίζεται επομένως σε μεμονωμένες καλές πρακτικές, αλλά στη συνέπεια, τη συστηματικότητα και τη λειτουργική αλληλοσύνδεση των παιδαγωγικών επιλογών που παρατηρήθηκαν και στις δύο διδασκαλίες. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο του Παιδαγωγικού κλίματος και διαχείρισης της τάξης, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: β) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης 1. Δημιουργία κλίματος μάθησης Και στις δύο διδασκαλίες η εκπαιδευτικός δημιουργεί ένα θετικό, μαθητοκεντρικό και γνωστικά ενεργοποιημένο μαθησιακό περιβάλλον, στο οποίο οι μαθητές δεν περιορίζονται στην παρακολούθηση της διδασκαλίας, αλλά συμμετέχουν ενεργά στη διαμόρφωση της μαθησιακής εμπειρίας. Στην πρώτη διδασκαλία, ήδη από τη δραστηριότητα Career Spark, οι μαθητές καλούνται να παρατηρήσουν, να ακούσουν, να προβλέψουν, να απαντήσουν, να εκφράσουν προσωπικές προτιμήσεις, να αξιοποιήσουν ψηφιακά εργαλεία και να συγκρίνουν τις απόψεις τους με εκείνες των συμμαθητών τους. Ιδιαίτερη παιδαγωγική αξία έχει η ερώτηση “When I was younger I wanted to be... Today I would like to be...”, καθώς μεταφέρει το αντικείμενο της διδασκαλίας από το απρόσωπο επίπεδο του σχολικού περιεχομένου στον προσωπικό και βιωματικό κόσμο των μαθητών. Η αξιοποίηση του Mentimeter και η δημιουργία συννεφώλεξου ενισχύουν παράλληλα τη συλλογική διάσταση της μάθησης, καθώς οι ατομικές αποκρίσεις μετατρέπονται σε κοινό μαθησιακό προϊόν. Στη δεύτερη διδασκαλία, η ίδια αρχή ενισχύεται μέσα από το σενάριο “The Future Job Fair”. Η ερώτηση “What do you think you are good at?” ενεργοποιεί τις προσωπικές εμπειρίες και ικανότητες των μαθητών, ενώ το θέμα των μελλοντικών επαγγελματιών συνδέεται με ένα αυθεντικοποιημένο επικοινωνιακό πλαίσιο. Οι μαθητές χρησιμοποιούν τη γλώσσα για πραγματολογικά αναγνωρίσιμους σκοπούς: δημιουργούν αγγελία, παρουσιάζουν ένα επάγγελμα και συμμετέχουν σε συνέντευξη εργασίας. Η επιλογή αυτή ενισχύει τη νοηματοδότηση της μάθησης και την εσωτερική παρακίνηση, καθώς οι μαθητές αντιλαμβάνονται τη γλωσσική γνώση ως εργαλείο επικοινωνίας και όχι ως αυτοσκοπό. 2. Αμοιβαία εμπιστοσύνη, αλληλοσεβασμός και συνεργατικό κλίμα Το παιδαγωγικό κλίμα και στις δύο διδασκαλίες εμφανίζεται μη αυταρχικό, συνεργατικό και υποστηρικτικό. Η εκπαιδευτικός λειτουργεί κυρίως ως συντονίστρια, εμπυχώτρια, διευκολύντρια και πάροχος στοχευμένης υποστήριξης, αφήνοντας σημαντικό χώρο στους μαθητές να αναλάβουν πρωτοβουλίες και ευθύνες. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η συστηματική κατανομή ρόλων στις ομάδες. Στη δεύτερη διδασκαλία, για παράδειγμα, προβλέπονται οι ρόλοι του συντονιστή, του γραμματέα, του timekeeper και του εκπροσώπου. Αντίστοιχη λογική εφαρμόζεται και στην πρώτη διδασκαλία, όπου ο ρόλος του reporter προσδίδει συγκεκριμένη ευθύνη και λειτουργικότητα στη συμμετοχή του μαθητή. Η πρακτική αυτή δεν έχει μόνο οργανωτική αξία. Δημιουργεί συνθήκες λειτουργικής αλληλεξάρτησης, περιορίζει την πιθανότητα κυριαρχίας των περισσότερων δυναμικών μαθητών και αυξάνει τις ευκαιρίες ουσιαστικής συμμετοχής όλων. Η ομάδα, επομένως, δεν αποτελεί απλώς έναν τρόπο χωροταξικής οργάνωσης της τάξης, αλλά μετατρέπεται σε οργανωμένη μαθησιακή κοινότητα με κοινό στόχο και κατανεμημένες ευθύνες. 3. Ενεργός εμπλοκή των μαθητών Η ενεργός συμμετοχή αποτελεί σταθερό χαρακτηριστικό και των δύο διδασκαλιών. Στην πρώτη, η ακολουθία brainstorming, προφορικής αλληλεπίδρασης, Mentimeter, ομαδικής διερεύνησης, χρήσης tablets, mind mapping, παρουσίασης και exit ticket δημιουργεί πολλαπλές ευκαιρίες γνωστικής και κοινωνικής ενεργοποίησης. Στη δεύτερη, η συμμετοχή ακολουθεί μια ακόμη πιο σύνθετη πορεία: ανάκληση ↔ συζήτηση ↔ συνεργασία ↔ δημιουργία ↔ role play ↔ παρουσίαση ↔ αυτοαξιολόγηση. Οι μαθητές δεν καλούνται μόνο να απαντήσουν σε ερωτήσεις, αλλά να επιλέξουν, να δημιουργήσουν, να συνεργαστούν, να παρουσιάσουν και να αξιολογήσουν τη μαθησιακή τους προσπάθεια. Η πρόβλεψη συγκεκριμένου τελικού προϊόντος —poster, flyer, ψηφιακή παρουσίαση ή βίντεο— προσδίδει σαφή και κοινό προσανατολισμό στη δράση των ομάδων. Η εκπαιδευτικός, συνεπώς, λειτουργεί περισσότερο ως σχεδιάστρια και συντονίστρια του μαθησιακού περιβάλλοντος και λιγότερο ως αποκλειστική φορέας της γνώσης. 4. Προληπτική διαχείριση της συμπεριφοράς Ιδιαίτερα θετικό αξιολογικό στοιχείο αποτελεί η προληπτική προσέγγιση της διαχείρισης της τάξης. Στην πρώτη διδασκαλία, για τον μαθητή με υπερκινητικότητα προβλέπεται ο ενεργός ρόλος του reporter. Με τον τρόπο αυτό η ανάγκη για κίνηση και ενεργοποίηση μετατρέπεται σε λειτουργικό μέρος της μαθησιακής διαδικασίας, αντί να αντιμετωπίζεται αποκλειστικά ως συμπεριφορικό πρόβλημα. Αντίστοιχα, στη δεύτερη διδασκαλία, η σαφής δομή των δραστηριοτήτων, η εναλλαγή των μορφών εργασίας, τα χρονικά όρια, οι ρόλοι και τα συγκεκριμένα παραδοτέα δημιουργούν ένα προβλέψιμο και οργανωμένο πλαίσιο συμμετοχής. Η χρήση timer, script guides, scaffold templates και σαφών οδηγιών λειτουργεί ως μηχανισμός περιορισμού της αβεβαιότητας και της αποδιοργάνωσης. Η εκπαιδευτικός επομένως δεν βασίζεται πρωτίστως σε εκ των υστέρων διορθωτικές παρεμβάσεις, αλλά σχεδιάζει εξαρχές συνθήκες που προλαμβάνουν πιθανές δυσκολίες συμπεριφοράς. 5. Διαχείριση της

διαφορετικότητας και συμπερίληψη Η ετερογένεια της τάξης αντιμετωπίζεται ως βασική παράμετρος του σχεδιασμού και όχι ως πρόβλημα που πρέπει να απομονωθεί. Στην πρώτη διδασκαλία αξιοποιούνται δύο επίπεδα δυσκολίας, δομημένες προτάσεις, γλωσσάρι, mind map, οπτικές και γραπτές οδηγίες, ψηφιακή κλεψύδρα και διαφοροποιημένο υλικό. Στη δεύτερη, η διαφοροποίηση επεκτείνεται στον τρόπο συμμετοχής και στην επιλογή του τελικού προϊόντος. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η πρόβλεψη για τον μαθητή που χρειάζεται περισσότερη καθοδήγηση. Η εκπαιδευτικός του παρέχει σαφείς δομές υποστήριξης και ταυτόχρονα του αναθέτει λειτουργικό ρόλο μέσα στην ομάδα. Έτσι, η υποστήριξη δεν οδηγεί σε περιθωριοποίηση, αλλά σε ενεργό και ισότιμη συμμετοχή. Η πρακτική αυτή ανταποκρίνεται σε μια σύγχρονη συμπεριληπτική αντίληψη, σύμφωνα με την οποία η ισότητα δεν ταυτίζεται με την ομοιομορφία, αλλά προϋποθέτει την παροχή διαφορετικών μορφών υποστήριξης ανάλογα με τις ανάγκες κάθε μαθητή. 6. Αυτορρύθμιση και ανάληψη ευθύνης Η εκπαιδευτικός καλλιεργεί συστηματικά την αυτορρύθμιση των μαθητών. Η κατανομή των ρόλων, ο timekeeper, η ψηφιακή κλεψύδρα, η ομαδική ευθύνη και η αυτοαξιολόγηση μεταφέρουν μέρος της ευθύνης για τη μαθησιακή και κοινωνική λειτουργία της τάξης στους ίδιους τους μαθητές. Έτσι, η ομαλή λειτουργία της τάξης δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τη συνεχή παρέμβαση της εκπαιδευτικού. Οι μαθητές μαθαίνουν να οργανώνουν τον χρόνο, να τηρούν τον ρόλο τους, να συνεργάζονται και να συμβάλλουν στην επίτευξη ενός κοινού αποτελέσματος. Πρόκειται για ουσιαστικό δείκτη ανάπτυξης μαθησιακής και κοινωνικής αυτορρύθμισης. 7. Αξιοποίηση της τεχνολογίας Η τεχνολογία χρησιμοποιείται και στις δύο διδασκαλίες με σαφή παιδαγωγική λειτουργία. Mentimeter, tablets, διαδραστικός πίνακας, Canva, WordReference, Vidnoz και άλλα εργαλεία αξιοποιούνται για συνεργασία, αναζήτηση, γλωσσική υποστήριξη, δημιουργία, παρουσίαση και επικοινωνία. Επομένως, η ψηφιακή τεχνολογία δεν έχει διακοσμητικό χαρακτήρα ούτε χρησιμοποιείται ως αυτοσκοπός. Εντάσσεται σε ένα πολυτροπικό μαθησιακό περιβάλλον, παρέχοντας παράλληλα εναλλακτικές δυνατότητες συμμετοχής και έκφρασης. Η πρόβλεψη εποπτείας κατά τη χρήση των tablets ενισχύει την εικόνα μιας οργανωμένης και παιδαγωγικά ελεγχόμενης ψηφιακής δραστηριότητας. 8. Πρόληψη συγκρούσεων Δεν παρατηρήθηκαν στις δύο διδασκαλίες συγκεκριμένα περιστατικά σύγκρουσης, επομένως δεν θα ήταν επιστημονικά ορθό να αποδοθεί στην εκπαιδευτικό επιτυχία στη διαχείριση περιστατικών που δεν εκδηλώθηκαν. Ωστόσο, η ύπαρξη σαφών ρόλων, κοινών στόχων, χρονικών ορίων, συγκεκριμένων οδηγιών, κατανομημένης ευθύνης και συνεχούς εποπτείας δημιουργεί ισχυρό προληπτικό πλαίσιο για την αποφυγή συγκρουσιακών καταστάσεων και την ομαλή συνεργασία των μαθητών. Συνολική κρίση για το β) Η συνολική εικόνα και των δύο διδασκαλιών τεκμηριώνει υψηλό επίπεδο παιδαγωγικής επάρκειας. Η εκπαιδευτικός δημιουργεί σταθερά ένα ασφαλές και συμπεριληπτικό περιβάλλον, ενεργοποιεί τους μαθητές, οργανώνει αποτελεσματικά τη συνεργασία, διαφοροποιεί τη διδασκαλία, προβλέπει τις ιδιαίτερες ανάγκες των μαθητών και καλλιεργεί την αυτορρύθμιση. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι η διαχείριση της τάξης προκύπτει μέσα από τον ίδιο τον παιδαγωγικό σχεδιασμό και όχι ως μεταγενέστερη διαδικασία ελέγχου της συμπεριφοράς. ββ) Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού 1. Σχεδιασμός με βάση το μαθητικό προφίλ Η εκπαιδευτικός εμφανίζει σαφή γνώση της σύνθεσης και των αναγκών της τάξης. Ο σχεδιασμός λαμβάνει υπόψη το επίπεδο γλωσσομάθειας, τους διαφορετικούς ρυθμούς μάθησης, την προηγούμενη γνώση, τις ψηφιακές δεξιότητες και συγκεκριμένες μαθησιακές ή συμπεριφορικές ανάγκες. Η γνώση αυτή μετατρέπεται σε συγκεκριμένες επιλογές. Για παράδειγμα, η ανάγκη περισσότερης καθοδήγησης αντιμετωπίζεται με scaffolds, γλωσσάρι, δομημένες οδηγίες και συγκεκριμένο ρόλο, ενώ η ανάγκη για περισσότερη κινητική ενεργοποίηση αξιοποιείται μέσω λειτουργικών ρόλων, όπως reporter και timekeeper. Η αντιστοίχιση ανάγκη ↔ παιδαγωγική παρέμβαση ↔ αναμενόμενο αποτέλεσμα αποτελεί ισχυρό τεκμήριο αναστοχαστικού σχεδιασμού. 2. Αξιοποίηση της προηγούμενης διδασκαλίας για τον σχεδιασμό της επόμενης Ένα από τα ισχυρότερα στοιχεία του αναστοχασμού είναι η σύνδεση των δύο διδασκαλιών. Η δεύτερη διδασκαλία αξιοποιεί τα exit tickets της πρώτης, τα προηγούμενα λεξιλόγια, τα modal verbs, τις προηγούμενες εργασίες και τα προσωπικά ενδιαφέροντα και ταλέντα των μαθητών. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι τα αποτελέσματα του exit ticket δεν παραμένουν ως τελικό προϊόν της πρώτης ώρας, αλλά μετατρέπονται σε πληροφορία για τον επόμενο διδακτικό σχεδιασμό. Διαμορφώνεται έτσι ένας σαφής κύκλος: διδασκαλία ↔ συλλογή δεδομένων ↔ ερμηνεία ↔ αναπροσαρμογή ↔ νέα διδασκαλία. Το στοιχείο αυτό αποτελεί ισχυρή ένδειξη ουσιαστικού επαγγελματικού αναστοχασμού. 3. Διαμορφωτική αξιολόγηση και ανατροφοδότηση Η εκπαιδευτικός χρησιμοποιεί ποικίλες μορφές διαμορφωτικής αξιολόγησης: παρατήρηση, προφορική αλληλεπίδραση, Mentimeter, peer assessment, αυτοαξιολόγηση και exit ticket. Η αξία της πρακτικής δεν βρίσκεται μόνο στην ποικιλία των εργαλείων, αλλά κυρίως στο ότι αυτά χρησιμοποιούνται για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τη μαθησιακή πορεία των μαθητών. Το exit ticket αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα: τα δεδομένα της πρώτης διδασκαλίας αξιοποιούνται στην επόμενη. Έτσι η αξιολόγηση λειτουργεί ως εργαλείο λήψης διδακτικών αποφάσεων και όχι ως απλή διαδικασία αποτίμησης. 4. Σύνδεση παιδαγωγικής θεωρίας και πρακτικής Η εκπαιδευτικός αξιοποιεί αρχές της διαφοροποιημένης διδασκαλίας, του UDL, της συνεργατικής και βιωματικής μάθησης, του scaffolding, της επικοινωνιακής προσέγγισης, του role play και της διαμορφωτικής αξιολόγησης. Το ιδιαίτερα θετικό στοιχείο είναι ότι οι θεωρητικές αρχές μεταφράζονται σε συγκεκριμένες και παρατηρήσιμες πρακτικές. Ενδεικτικά: • το UDL αποτυπώνεται στη δυνατότητα διαφορετικών μορφών τελικού προϊόντος, • η διαφοροποίηση στα scaffold

templates, word banks και script guides, • η συνεργατική μάθηση στους κατανεμημένους ρόλους και στο κοινό προϊόν, • η διαμορφωτική αξιολόγηση στα exit tickets, στην παρατήρηση, στην peer assessment και στην αυτοαξιολόγηση, • η επικοινωνιακή προσέγγιση στο role play και στη συνέντευξη εργασίας. Επομένως, δεν πρόκειται για απλή θεωρητική επίκληση σύγχρονων παιδαγωγικών όρων, αλλά για συνεπή εφαρμογή τους στην πράξη. 5. Αναστοχασμός πάνω στη διαφορετικότητα Η εκπαιδευτικός φαίνεται να αντιμετωπίζει τη διαφορετικότητα ως οργανικό χαρακτηριστικό της τάξης και ως παράμετρο που μπορεί να αξιοποιηθεί παιδαγωγικά. Η διαφοροποίηση αφορά όχι μόνο το γλωσσικό επίπεδο, αλλά και τον τρόπο συμμετοχής, τον ρόλο στην ομάδα, το είδος της υποστήριξης και τη μορφή του τελικού προϊόντος. Η πρακτική αυτή ενισχύει την ισότιμη συμμετοχή και δημιουργεί ένα μαθησιακό περιβάλλον στο οποίο διαφορετικές ικανότητες, ενδιαφέροντα και τρόποι έκφρασης μπορούν να συνυπάρχουν.

6. Μεταδιδασκτικός αναστοχασμός και συνεχής βελτίωση Ιδιαίτερη βαρύτητα για την τελική κρίση έχει ο αναστοχασμός που ακολούθησε την πραγματική εφαρμογή των διδασκαλιών. Η εκπαιδευτικός δεν περιορίζεται σε μια γενική διαπίστωση επιτυχίας, αλλά αποτιμά την αποτελεσματικότητα συγκεκριμένων επιλογών, όπως η πολυτροπικότητα, η χρήση ψηφιακών εργαλείων, η ομαδοσυνεργατική διδασκαλία και οι εναλλακτικές μορφές αξιολόγησης. Παράλληλα, αναγνωρίζει τη χρησιμότητα των δεδομένων που προκύπτουν από τη μαθησιακή διαδικασία και εκφράζει σαφή πρόθεση αξιοποίησής τους στον επανασχεδιασμό επόμενων διδακτικών βημάτων. Το στοιχείο αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, καθώς καταδεικνύει ότι ο αναστοχασμός οδηγεί σε παιδαγωγική απόφαση και πιθανή αναπροσαρμογή της πρακτικής και δεν αποτελεί απλή εκ των υστέρων περιγραφή. 7. Συνολική κρίση για το ββ) Η εκπαιδευτικός παρουσιάζει πολύ υψηλό επίπεδο επαγγελματικού και παιδαγωγικού αναστοχασμού. Τεκμηριώνει τις επιλογές της με βάση το μαθητικό προφίλ, αξιοποιεί δεδομένα από τη διαμορφωτική αξιολόγηση, συνδέει την πρώτη με τη δεύτερη διδασκαλία και μετατρέπει τα αποτελέσματα της μαθησιακής διαδικασίας σε πληροφορία για τον επόμενο σχεδιασμό. Ιδιαίτερα θετικό είναι ότι ο αναστοχασμός της συνδέεται με συγκεκριμένες πρακτικές, συγκεκριμένες ανάγκες μαθητών και συγκεκριμένα επόμενα βήματα, γεγονός που καταδεικνύει αναπτυγμένη αναστοχαστική και αυτοαξιολογική ικανότητα. Τελική κρίση για το Πεδίο Α2 Η συνεκτίμηση των δύο διδασκαλιών καταδεικνύει ότι η εκπαιδευτικός διαθέτει εξαιρετικού επιπέδου παιδαγωγική επάρκεια ως προς το παιδαγωγικό κλίμα, τη διαχείριση της τάξης, τη συμπεριληπτική αντιμετώπιση της διαφορετικότητας και τον επαγγελματικό αναστοχασμό. Η ποιότητα της πρακτικής της δεν στηρίζεται σε μεμονωμένες τεχνικές, αλλά σε ένα συνεκτικό παιδαγωγικό σύστημα, στο οποίο η ενεργός συμμετοχή, η συνεργασία, η διαφοροποίηση, η αυτορρύθμιση, η διαμορφωτική αξιολόγηση και η τεχνολογία υπηρετούν κοινούς μαθησιακούς και παιδαγωγικούς στόχους. Ιδιαίτερα σημαντικό τεκμήριο αποτελεί η συνέχεια μεταξύ των δύο διδασκαλιών: τα δεδομένα της πρώτης διδασκαλίας, και ειδικότερα τα exit tickets, αξιοποιούνται στον σχεδιασμό της δεύτερης, γεγονός που αποδεικνύει ότι η εκπαιδευτικός παρακολουθεί τη μαθησιακή πορεία, ερμηνεύει τα δεδομένα και αναπροσαρμόζει τη διδακτική της πρακτική. Συνολικά, η εκπαιδευτικός λειτουργεί με βάση τον αναστοχασμό και τη συμπερίληψη, δημιουργώντας συνθήκες ουσιαστικής συμμετοχής για όλους τους μαθητές, προλαμβάνοντας πιθανές δυσκολίες μέσω του σχεδιασμού, καλλιεργώντας την αυτονομία και την υπευθυνότητα και αξιοποιώντας συστηματικά την αξιολόγηση για τη βελτίωση της διδασκαλίας. Τελική αξιολογική κρίση Πεδίου Α2: ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ